

Δωρ - 1.3 'D-β2 εσπ. 398

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΠΟΜΑΧΟΣ,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Δ'. (ΑΘΗΝΗΣΙ, 45 'Ιανουαρίου 1860.) ΑΡΙΘ. 4.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Μη δυνάμενος, ένεκα τών πολλών ασχολιών μου και τής υπερβαλλούσης δαπάνης του περιοδικού τούτου φύλλου, παύω από τούδε να ήμαι εκδότης αυτού· αντί έμου δε αναλαμβάνει τήν εκδοσιν αυτού ο πρώην διευθυντής τής 'Εφημερίδος του Στρατού ταγματάρχης Κ. Χρήστος Βυζάντιος, προς όν του λοιπού θέλουν εξαποστέλονται αι συνδρομαι και αι χρηματικαι εισπράξεις αυτού.

Έν 'Αθήναις, τή 15 'Ιανουαρίου 1860.

Σ. Ν. ΠΕΤΜΕΖΑΣ

'Υπολοχαγός του 'Ηρωολογικού.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Περί τών Γυμνασίων και του 'Οργανισμού του Πεζικού.

Προς τον Κύριον 'Υπουργόν τών Στρατιωτικών.

Δύο 'Επιτροπαι παρηγγέθησαν υπό του 'Υπουργείου τών Στρατιωτικών, να γνωμοδοτήσωσι περί τής παραδοχής ή μη τών Γαλλικών Γυμνασίων διά τόν 'Ημέτερον Πεζικόν, και περί τού

μετασχηματισμού τῶν Συνταγμάτων τοῦ Πεζικοῦ εἰς Τάγματα ἀνεξάρτητα, ἐγνωμοδότησαν, ἡ μὲν ὅπως ἡ τῆς 3 8βρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 14,777 Ἐγκύκλιος διαταγῆ τοῦ Ὑπουργείου ὀρίζει, ἡ δὲ ὑπὲρ τοῦ μετασχηματισμοῦ τῶν Συνταγμάτων εἰς Τάγματα ἀνεξάρτητα.

Ἐπὶ τῶν γνωμοδοτήσεων τούτων, ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνει ὡς τὸ θάρρος νὰ ἐκθέσω τὰς ἐξῆς σκέψεις μου.

Περὶ Κανονισμοῦ τῶν Γυμνασίων.

Θεωρῶν ὅτι ἡ ἀναφερομένη Ἐγκύκλιος διαταγῆ τοῦ Ὑπουργείου εἶναι περιληπτικὴ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν Γυμνασίων τοῦ Πεζικοῦ διορισθείσης Ἐπιτροπῆς, ἃς μοι ἐπιτραπῆ νὰ ἐκφράσω ἐναντίαν γνώμην.

Α'. Ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν τοῦ Γαλλικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Γυμνασίων τῶν Ἀκροβολιστῶν.

Β'. Ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν τούτου ὑπὸ τὸν ὑπάρχοντα ὀργανισμόν τῶν Ταγμάτων ἀπὸ ἐξ Λόχου καὶ

Γ'. Διότι, καί τοι παραδεχομένη ἡ Ἐπιτροπὴ τὸν Γαλλικὸν Κανονισμόν τῶν Γυμνασίων, διατηρεῖ τὰς Κλίσεις καὶ τὴν Ὀπλασίαν τοῦ Βασιλικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Γυμνασίων.

Τὴν γνώμην μου ταύτην ὑπηγόρευσαν αἱ ἀκόλουθοι σκέψεις μου.

Α'. Ἡ ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Γυμνασίων τοῦ Πεζικοῦ Ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν, δὲν ὄφειλε νὰ παραδεχθῆ διὰ τὸ Ἡμέτερον Πεζικὸν τὰ Γυμνάσια τῶν ἐν Γαλλίᾳ Ἀκροβολιστῶν, διότι τὰ μὲν Τάγματα τῶν Γάλλων Ἀκροβολιστῶν συγκροτοῦνται ἐξ ἀνδρῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκλελεγμένων, ἔχουσι δὲ πάντῃ διάφορον προορισμὸν τοῦ κοινῶς λεγομένου Πεζικοῦ τῆς Γραμμῆς, (*Infanterie de Ligne*) τὸ δὲ ἡμέτερον Πεζικὸν ἐξ ἀτόμων ἀδιαφόρων συγκροτούμενον, φέρει τὸν διπλοῦν προορισμὸν νὰ ἐλιγμῆ ἐν πυκνῇ τάξει καὶ νὰ μάχηται σποραδικῶς. Ἀλλὰ καὶ τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων, ἤθελον μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς συμφωνήσει, ἂν ἐν τῷ Γαλλ. Κανονισμῷ τῶν Γυμνασίων τῶν Ἀκροβολιστῶν δὲν ὑπῆρ-

χον κινήσεις καὶ διαιρέσεις φέρουσαι τὴν τύγχυσιν καὶ τὴν ἀταξίαν εἰς τὰς τάξεις τῶν Στρατιωτῶν, ὅποια εἶναι ὁ κατὰ τετραδάς σχηματισμὸς, ὁ διπλασιασμὸς καὶ ἀποδιπλασιασμὸς τῶν στοιχείων, τῶν δὲ λοξῶν πυρῶν ἡ ἀληθῆς χρῆσις, δύσκολος καθισταμένη δι' εὐσωμον καὶ καλῶς ἐξησηκμένον Στρατιώτην, δὲν ἀπέβαινε ἀδύνατος διὰ τοὺς πλείστους τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἡμετέρου Πεζικοῦ.

Τὰ ἀτοπήματα ταῦτα διὰ τοὺς Γάλλους Ἀκροβολιστὰς, εὐσωμους τὸ πλείστον ὄντας, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ σπανίως ἐκτελοῦντας ἐλιγμούς ἐν πυκνῇ τάξει, ἢ ἐν τοικυτῇ τάξει. ποιῶντας χρῆσιν λοξῶν πυρῶν, εἰσι μικροῦ λόγου ἴσως ἄξια, (*) ἀλλὰ διὰ τὸ Ἡμέτερον Πεζικὸν, συγκροτούμενον ὅπως ἔχει, καὶ προωριζόμενον νὰ μάχηται ἀδιαφόρως καὶ ἐν πυκνῇ καὶ ἐν ἀραιᾷ τάξει, τὰ τοιαῦτα ἀτοπήματα δὲν δύνανται ἢ δυστυχεῖς νὰ ἔχωσι συνεπίαις.

Τὸ κατ' ἐμὲ, ὅθεν ὁ Γαλλ. Κανονισμὸς τῶν Γυμνασίων τῶν Ἀκροβολιστῶν δὲν δύναται νὰ τύχη παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Πεζικῷ ἐπιτυχῶς ἐφαρμογῆς.

Β'. Παραδεχθέντος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γαλλ. Κανονισμοῦ τῶν Γυμνασίων τῶν Ἀκροβολιστῶν ὑπὸ τὸν ὑπάρχοντα ὀργανισμόν τῶν Ταγμάτων, τὰ ἐκ τούτου προσγεόμενα ἀτοπήματα, καθ' ὃ πρωτοφανῆ, εἰσι σπουδαῖα.

Ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ βασιζομένων πάντοτε τῶν Κανονισμῶν τῶν Γυμνασίων, ἔπεται ὅτι Στρατοὶ διάφορον ὀργανισμόν ἔχοντες, πῶποτε ταῦς αὐτοὺς Κανονισμοὺς τῶν Γυμνασίων δύνανται νὰ ἔχωσιν.

Ὁ Γαλλ. Κανονισμὸς τῶν Γυμνασίων τῶν Ἀκροβολιστῶν, προϋποθέτων τὴν συγκρότησιν τοῦ Τάγματος ἐξ ὀκτώ ἐν γραμμῇ Λόχων, ἐχόντων ἐκάστου ἐπτὰ ὑπαξιωματικῶς, καὶ μὴ διηρημένου εἰς δύο μέρη, ἀδύνατον νὰ ἐφχρησθῆ διὰ τὰ ἡμέτερα Τάγματα τοῦ Πεζικοῦ, συγκροτούμενα ἀπὸ ἐξ Λόχου, διαίου-

(*) Ἡ τελευταία ἐκστρατεία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Γαλλικὴν ἐφημερίδα τῶν Σὺζητήσεων, πλημμυρῶς κατέδειξε τὸν κατὰ τετραδάς σχηματισμὸν.

μένους εἰς δύο ἴσα μέρη καὶ ἔχοντας δώδεκα Ὑπαξιωματικούς ἕκαστος.

Ἀλλὰ τὰς μεγάλας ταύτας διαφορὰς, ἢ τῶν Γυμνασίων Ἐπιτροπῇ ἐπροσπάθησε νὰ μηδενίσῃ διὰ τῆς ἐξομοιώσεως τῶν μὲν Οὐλαμῶν μας μὲ τοὺς Γαλλικοὺς Λόχους, τῶν δὲ Λόχων μας μὲ τὰς Γαλ. Διλοχίας, γνωμοδοτήσασα, ὡπως ἐν καιρῷ εἰρήνης μὲν Τάγμα, ἐξερχόμενον εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Γυμνασίου, σχηματίζεται εἰς τέσσαρας μόνον Λόχους, τῶν ὑπολειπομένων δύο συγχωνευμένων εἰς τοὺς πρώτους τέσσαρας, ἐν ὧρα δὲ πολέμου ἢ δύνამις ἑκάστου τῶν ἐξ ἑξ Λόχων τοῦ Τάγματος ἀνίσταται ἐπιτοσοῦτον, ὥστε Τάγμα ἐν ἐκστρατεία νὰ συγκροτῆται ἐκ τεσσάρων μόνον Λόχων, ἐχόντων ἑκάστου δύναμιν ἴσην σχεδὸν μὲ τὴν Γαλλικὴν Διλοχίαν, τῶν ὑπολειπομένων δύο χρησιμεύοντων ὡς ἐφεδρεία τοῦ Τάγματος. Ἄλλ' ἢ τῶν Γυμνασίων Ἐπιτροπῇ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην μείαν ποιεῖ περὶ τῶν βαθμολόγων τῶν οὕτω πως ἐν εἰρήνῃ κατακερματίζομένων ὑπαξιωματικών, ἢτοι ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ εἰκοσιτεσσάρων ὑπαξιωματικών, ὑποθέτουσα ἴσως αὐτοὺς ἅπαντας ἐν ὑπηρεσίᾳ τῆς Φρουρᾶς ἢ ὅπως δῆποτε ἀπόντας, ὑπόθεσις ὄχι πάντων πιθανή, ἐν δὲ Στρατοπεδεύσει πλέον παρὰ ἀπίθανος.

Τοιαῦτα ἰδέαι, σύστημα πρωτοφανές παρουσιάζουσαι, τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν παρέχουσι ἐγγέγραφα ἐπιτυχίας.

Ἀφ' ἑτέρου, τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Γαλ. Γυμνασίων ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς Ὑπαξιωματικούς καθήκοντα, εἰσὶ κατὰ μείζονα λόγον ἀνώτερα τῶν γνώσεων τῶν πλείστων τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πεζικῷ Δεκανέῳ, (Ὑπαξιωματικῶν θεωρουμένων κατὰ τὸν ὑπάρχοντα Ὄργανισμὸν τοῦ Στρατοῦ) λογίζοντων ἐγγένει Στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὀλιγοχρόνιον (*), καὶ ὡς ἐκ τούτου στερουμένων τῶν ὁποίων ὁ Γαλ. Κανονισμὸς τῶν Γυμνασίων ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν περὶ τὰ Γυμνάσια γνώσεων.

(*) Πολλάκις χάριν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Σωμάτων, προάγονται εἰς τὸν βῆθμὸν τοῦ Δεκανέου στρατιώται, λογίζοντες μὲν ὀλίγον ὑπηρεσίαν.

Ἐν τέλει διὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο Λόχων εἰς τοὺς ὑπολειπομένους τέσσαρας, προκύπτει τὸ ἄποπον ὅτι τὰ πλείστα τῶν ἐν γραμμῇ τμημάτων συγκροτοῦνται ἐκ στρατιωτῶν διαφόρων Λόχων καὶ διοικοῦνται ὑπ' Ἀξιωματικῶν μὴ γνωρίζοντων τοὺς πλείστους τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμηματός των.

Γ'. Ἡ τῶν Γυμνασίων Ἐπιτροπῇ, καὶ τοι παραδεχθεῖσα τὸν Γαλ. Κανονισμὸν τῶν Γυμνασίων τῶν Ἀκροβολιστῶν, ἐθεώρησε καλὸν νὰ διατηρήσῃ διὰ τὸ ἡμέτερον Πεζικὸν τὰς Κλίσεις καὶ τὴν Ὀπλασκίαν τοῦ Βαυαρικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Γυμνασίων, ἵνα μὴν ὑποχρεώσῃ τὸν Στρατὸν εἰς ματαίαν χρονοτριβὴν διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Γαλλικῆς Ὀπλασκίας.

Μολοντί ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὀρθὴ ὡς πρὸς τὴν Ὀπλασκίαν καὶ τὰς Κλίσεις, πιστεύω ὅμως, ὅτι, ἅπαξ παραδεχθεῖσα τὸν Γαλ. Κανονισμὸν τῶν Γυμνασίων τῶν Ἀκροβολιστῶν, ὄφειλε νὰ παραδεχθῇ αὐτὸν ὅπως ἔχει, καθ' ὅσον ἡ πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Γαλ. Ὀπλασκίας μικρὰ καὶ ἀναξία λόγου χρονοτριβὴ θέλει λάβει χώραν ἅπαξ μόνον διὰ μόνους τοὺς παλαιούς στρατιώτας, αἱ δὲ κινήσεις τῆς Ὀπλασκίας πολλάκις σχετίζονται μετὰ τῶν λοιπῶν ἀσκήσεων οὕτω ἀνταποκρίνεται ἡ ἐπιτροπῇ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἡμετέρου Στρατοῦ ἀναγνωρίσαντας ἤδη ἐκ πείρας, τὴν ἀνάγκην παραδοχῆς ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ συστήματος Στρατιωτικῶν Γυμνασίων.

Εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ ἐν χρήσει Ὀπλασκία μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ Γαλ. Κανονισμοῦ τῶν Γυμνασίων τῶν Ἀκροβολιστῶν θέλει εἶσθαι ἐλαττωματικὴ, ἀναφέρω ἐν ὀλίγοις τὰ ἐξῆς:

Α'. Τμημα ἔχον τὰ ὄπλα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου καὶ βαδίζον μὲ βῆμα γυμναστικόν, ἐμποδίζεται κατὰ τὸ βάδισμα του, ἐκ τῶν βιαίως οσειομένων ξιφῶν του, τὰ ὁποῖα, ἂν πίπτοντα δὲν πληγώσωσι τοὺς φέροντας αὐτὰ, ἢ τοὺς ὀπισθεν ἢ παραπλευρῶς βαδίζοντας συστρατιώτας των, καθίστανται ὅμως πολὺ ὀχληρὰ διὰ τοὺς φέροντας αὐτὰ, ἀδιαλείπτως κτυπῶντα αὐτοὺς κατὰ τὸν μηρὸν καὶ τὴν κνήμην, ἐνῶ συγχρόνως οὕτω τοῦ Τμηματος βαδίζοντας, ὁ δεξιὸς πῆχυς τῶν ἀνδρῶν στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ των ὀριζοντίως, παρουσιάζει κατὰ τὸ

βάδισμα τούτο κίνησιν ὄχι κοσμίαν, ὥστε κατὰ τὸ γυμναστικὸν βῆμα εἶναι ἀπαραίτητον νὰ φέρεται τὸ ὄπλον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου, κίνησις ἥτις δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν Βαυαρικὸν Κανονισμόν.

Β'. Ἐπειδὴ ἡ θέσις τοῦ ἐπὶ βραχίονος ἄρμ, κατὰ τὸν Βαυαρικὸν Κανονισμόν τῶν Γυμνασίων στενοχωρεῖ τὸν βαδίζοντα στρατιώτην, ἐκρίθη ἀναγκαῖον, ὅπως εἰς τοὺς ἐλιγμούς τὰ ἐξελίσσοντα Τμήματα φέρωσι τὰ ὄπλα ἐπ' ὤμου, ἀλλ' ἐκλείποντος οὕτω τοῦ ἀτοπήματος τῆς θέσεως ἐπὶ βραχίονος γεννᾶται ἕτερον, διότι τοῦ μὲ τὸ ὄπλον ἐπ' ὤμου ἐξελίσσοντος Τμήματος ἀραιοῦνται οἱ στοίχοι.

*Περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν Συνταγμάτων τοῦ Πεζικοῦ
εἰς Τάγματα ἀνεξάρτητα.*

Ἐπιτροπὴ προσκληθεῖσα νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῶν ἀνεξαρτήτων Ταγμάτων.

Μὴν εἰδόντες τὴν περὶ τούτων ἔλθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποθέτομεν ὅτι λόγοι μόνον εὐκολίας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπηγόρευσαν τὴν ὑπὲρ τῶν ἀνεξαρτήτων Ταγμάτων ἀπόφασίν τῆς.

Ἄλλ' ὑπὸ τὸν ὑπάρχοντα ὄργανισμόν τῶν Ταγμάτων, λόγοι τοιοῦτο, δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν; Ἡμεῖς φρονούντες τὰ ἐναντία πιστεύομεν ὅτι ὑπὸ τὸν ὑπάρχοντα ὄργανισμόν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Στρατοῦ, ἡ Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἀνεξαρτήτων Ταγμάτων θέλει κατασταθῆ, ἂν ὄχι ἀδύνατος, τοῦλάχιστον ἀτελεστέρα καὶ βραδυτέρα τῆς ὑπαρχούσης, ὡς ἐκ τοῦ ἀναποφύκτου διαμελισμοῦ τοῦ πλείστου αὐτῶν. Παράδειγμα πρόσφατον ἔστισαν τὰ Τάγματα τῶν Ἀκροβολιστῶν πρὸς τὰ Συντάγματα τοῦ Πεζικοῦ, τὰ ὁποῖα, ἐξαιρέσει ἐκτάκτων περιστάσεων, ἔχουσι πάντοτε παροῦσαν δύναμιν πολὺ μεγαλητέραν τῆς τῶν Ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν καὶ ἐκ τούτου ἡ Στρατιωτικὴ αὐτῶν ἐκπαίδευσις καθίσταται ὅπως οὖν κατορθωτή. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὅσον ὀλιγώτερα εἶναι τὰ αὐθύπερκα Σώματα, τοσοῦτον εὐχερестέρα καὶ ταχύτερα καθίσταται ἡ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ὄπλου ἐνέργεια τοῦ Ἰπουργείου καὶ ἐπίσης εὐχερестέρα καὶ ταχύτερα ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαταγῶν του.

Τὸ καθ' ἡμᾶς ὄθεν, ὁ μετασχηματισμὸς τῶν Συνταγμάτων τοῦ Πεζικοῦ εἰς Τάγματα ἀνεξάρτητα, ὑπὸ τὸν ὑπάρχοντα ὄργανισμόν καὶ τὴν νεομισμένην σήμερον δύναμιν τοῦ Πεζικοῦ, εἶναι ἐλαττωματικὸς.

Φθάσαντες εἰς τὸ πέρασ τῶν περὶ ὧν πρόκειται στρατιωτικῶν ζητημάτων συλλογισμῶν μας, ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ ὑποβάλλωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν περὶ τούτων γνώμην μας.

Α'. Ἄντι τοῦ, ὑπὸ τῆς τῶν Γυμνασίων Ἐπιτροπῆς, παραδεχθέντος Γαλ. κανονισμοῦ τῶν γυμνασίων τῶν Ἀκροβολιστῶν, ἡμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοὺς ὁποίους ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω λόγους, ὅτι ἐπιτυχестέρας ἐφαρμογῆς θέλει τύχει διὰ τὸ ἡμέτερον Πεζικὸν ὁ τελευταῖος μεταρρυθμισθεὶς Γαλ. κανονισμὸς τῶν γυμνασίων τοῦ Πεζικοῦ (Infanterie de ligne) μὲ μόνην τὴν προσθήκην τοῦ γυμναστικοῦ βήματος καὶ τὴν παραδοχὴν τῆς ὀπλασκίας τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀκροβολιστῶν. (*)

Β'. Παραδεχομένου τοῦ Γαλ. κανονισμοῦ τῶν γυμνασίων τοῦ Πεζικοῦ, ἀνάγκη καθ' ἡμᾶς ὑφίσταται ἀπόλυτος, ὅπως τὰ ἡμέτερα τάγματα τοῦ Πεζικοῦ ὀργανισθῶσι κατὰ τὸ ἐν Γαλλίᾳ παρεδεδεγμένον σύστημα (**).

(*) Κατὰ τὴν ἐν τῷ Γαλλικῷ στρατῷ ὀλιγοχρόνιον ὑπηρεσίαν μας, εἶδαμεν πολλὰ τῶν Γαλλικῶν Συνταγμάτων νὰ ἐλιγμῶσι μὲ βῆμα γυμναστικόν. Ἐπειδὴ δὲ ἤδη πρόκειται νὰ ὀπλισθῆ ἅπαν τὸ Πεζικὸν δι' αὐλακωτῶν ὄπλων, ἡ παραδοχὴ τῆς ὀπλασκίας τῶν Γάλλων ἀκροβολιστῶν εἶναι ἀπαραίτητος.

(**) Ὁργανισμὸς τοιοῦτος διὰ τὸ ἡμέτερον Πεζικόν, τὸ ἐφ' ἡμῖν, θεωρεῖται καὶ εἶναι ἐφικτὸς καὶ καθ' ἣν περίστασιν ἀκόμη, ἡ ὑπὸ πάντων ἀναγνωριζομένη ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ στρατοῦ, σχετικῶς πρὸς τὰς καθ' ἑκάστην ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ τὴν στρατιωτικὴν του ἐκπαίδευσιν δὲν ἀναγνωρισθῆ δεόντως. Ἀριθμοῦντος σήμερον τοῦ ἡμετέρου Πεζικοῦ 54 λόγους, διὰ τῆς προσθήκης εἰσέτι δύο λόγων θέλομεν ἔχει 7 τάγματα ἐξ' ὁκτώ λόγων, τὰ ὁποῖα ἂν δὲν ἐπαρκῶσι, τὸ αἴτιον βεβαίως δὲν ἔλει προκύπτει ἐκ τοῦ ὄργανισμοῦ των.

Γ'. Ἡ ὑπαρξίς Συνταγμάτων διὰ τὸ ἡμέτερον Πεζικόν, μὴ παρεχόντων τὰ ὁποῖα παρ' ἅπασι τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς στρατοῖς παρουσιάζουσι πλεονεκτήματα, ἐλαττωματικῶν δὲ τούναντίον καθισταμένων διὰ τὸ εὐάριθμον τοῦ Πεζικοῦ μας καὶ τοῦ διαμελισμοῦ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς σχετικῶς μεγάλης ἐκτάσεως τῆς χώρας, εἶναι λόγοι καθ' ἡμᾶς ἰσχυροὶ, ἵνα κηρυχθῶμεν μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῶν ἀνεξαρτήτων ταγμάτων.

Δ'. Ἐν ἐκστρατείαις, ἐπειδὴ ἡ φύσις τοῦ πολέμου ὑπαγορεύει τὸν καταλληλότερον σχηματισμὸν τῶν ἐφεδρειῶν τῶν Σωμάτων, ἀπέχουσαν τοῦ νὰ φέρωμεν ὀριστικὴν περὶ τούτου γνώμην, λέγομεν δὲ ἐκ περισσοῦ, εἰ μὲν τὰ τάγματα ἦναι ἀνεξάρτητα, νὰ προστίθενται εἰς ἕκαστον τούτων δύο λόχοι χρησιμεύοντες ὡς ἐφεδρεία αὐτοῦ, ὅπως τὰ ἐν Γαλλίᾳ τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν, εἰ δὲ τὰ τάγματα σχηματίζονται εἰς Συντάγματα, νὰ προστίθεται εἰς ἕκαστον τῶν συνταγμάτων ἓν τάγμα ὡς ἐφεδρεία αὐτοῦ, ὅπως καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸν Πεζικὸν τῆς γραμμῆς (*Infanterie de Ligne*).

Τούτων ὅπως ἔχωσι παραδεχομένων, πιστεύομεν ὅτι, τὰ ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν Ἐπιτροπῶν καταδειχθέντα ἀνωτέρω ἐλαττώματα, ἐνῶ ἐξ ἑνὸς ὀλοτελῶς ἐκλείψουσιν, ἀφ' ἑτέρου ἀνταποκρινόμεθα εἰς τὰς εὐχὰς τοῦ Στρατοῦ καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ, ἀτρήτους καταβάλλοντος κόπους περὶ τὴν βελτίωσιν τῶν Στρατιωτικῶν μας πραγμάτων.

Γράφοντες ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὡς πληροφορούμεθα, ὅτι πρόκειται ῥιζικὴ μεταρρύθμισις τοῦ Στρατοῦ, θεωροῦμεν ἀνάγκην νὰ περιλάβωμεν ἐν τῷ παρόντι Ὑπομνήματι συνοπτικῶς, καὶ σκέψαις τινὰς περὶ τῶν Ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν, περὶ τοῦ ἐν χρήσει Ἰματίου τοῦ Στρατιώτου τοῦ Πεζικοῦ, περὶ τοῦ καλύμματος αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ σημείου τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Πεζικοῦ.

Περὶ τῶν Ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν.

Ἐκλείψαντες ἤδη, καθ' ἡμᾶς, οἱ λόγοι οἱ ὑπηγορεύσαντες ἔσως τὴν ἐπωνυμίαν *Τάγματα Ἀκροβολιστῶν*, ὡς καὶ τὴν πρὸς

διάκρισιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν Ταγμάτων τοῦ Πεζικοῦ, διαφορὰν τῶν διακριτικῶν τῆς στολῆς των σημείων, θεωροῦμεν ἀναγκαίαν συνέπειαν τὴν κατάργησιν τῆς ἐπωνυμίας ταύτης ὡς καὶ τῆς διαφορᾶς τῆς στολῆς των ἀπὸ τῆς τοῦ Πεζικοῦ, καθ' ὅσον οὐδὲ μία μεταξὺ τούτων καὶ ἐκείνων ὑπάρχει διαφορὰ, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκατέρων συγκροτουμένων, ἐχόντων τὸν αὐτὸν ὀπλισμὸν, τὴν αὐτὴν ἀποσκευὴν, τὰ αὐτὰ Γυμνάσια, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸν αὐτὸν ἐπιδικόντων προορισμὸν.

Περὶ τοῦ Ἰματίου τοῦ Στρατιώτου τοῦ Πεζικοῦ.

Ἡ κατὰ τὸ 1854 ἐπενεχθεῖσα μεταρρύθμισις τῆς στολῆς τοῦ Πεζικοῦ, ἤθελε τύχει μεγαλητέρων ὠφελημάτων, ἂν, ἀντὶ τῶν ἐν χρήσει Ἰματίου τοῦ Στρατιώτου τοῦ Πεζικοῦ, εἰσῆγετο τὸ μίαν μόνην κατὰ μέσον τοῦ στήθους ἔχον σειρὰν κομβίων Ἰμάτιον καὶ ἐν χρήσει παρὰ τῷ Γαλλικῷ καὶ τῷ Βαυαρικῷ Στρατῷ.

Ἡ μεταρρύθμισις αὕτη τοῦ Ἰματίου καθίσταται ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνευ διὰ τὸ Πεζικόν, ὅτε ὡς ἐκ τῆς ἀνατεθείτης αὐτῷ μεταβατικῆς ὑπηρεσίας διατελεῖ εἰς συχνὰς πορείας. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἡμεῖς πρῶτοι ἀνεγνωρίσαμεν κατὰ τὰς βραχείας μὲν ἀλλὰ συντόνους πορείας μας ἐπὶ τῆς Ὀροθετικῆς Γραμμῆς.

Ὁ Στρατιώτης τοῦ Πεζικοῦ, φέρων ἐξωσμένην τὴν πυριτοθήκην μετὰ τοῦ ξίφους του, ὁδοιπορῶν δὲ σήμερον εἰς ἐδάφη πολὺ πλέον ἀνώμαλα ἢ ἄλλοτε, ἐνοχλεῖται ἐν ὥρᾳ θέρους ἀπὸ τὸ ἐν χρήσει Ἰμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ ἰδρώτος ἀποβαίνει στενώτερον κατὰ τὸ στήθος τῷ ἐμποδίζει τὴν εὐκόλον ἀναπνοήν. Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο, ἀθεράπευτον ἐκ πείρας εἰς τὸ ἐν χρήσει Ἰμάτιον, ἐκλείπει ὀλοτελῶς εἰς τὸ μίαν μόνην φέρον σειρὰν κομβίων Ἰμάτιον. Ἐξ' ἰδίας πείρας ἐπέισθημεν, καὶ πᾶς εὐκόλως δύναται νὰ πεισθῇ, ὅτι ὁ Στρατιώτης τοῦ Πεζικοῦ ὁδοιπορῶν ἐν ὥρᾳ καύσωνος καὶ φέρων τὸ μίαν σειρὰν κομβίων ἔχον Ἰμάτιον, τυγχάνει ἀρκετῆς ἀνέσεως, ξεκομβόνων τὰ κατὰ τὸν στόμαχον δύο ἢ τρία κομβία, ἐνῶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, φέρων τὸ ἐν χρήσει Ἰμάτιον, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ξεκομβώσῃ τὰ πλεῖστα κομβία του, στερεῖται τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου πλεονεκτήματος.

Ἡ κατὰ τὸ 1852 στρατοπέδευσις τοῦ πρώην 3ου Τάγματος τῶν Ἀκροβολιστῶν καὶ οἱ κατὰ καιροὺς Στρατιωτικοὶ περιπάτοι ἀπέδειξαν ὅτι τὸ αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει καὶ διὰ τοῦ Ἀξιωματικοῦ τοῦ Πεζικοῦ, ἐξωσμένου μὲ τὸ νέον σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας.

Μόνον πλεονέκτημα τοῦ ἐν χρήσει ἱματίου εἶναι, ὅτι τῶν δύο ἐπικαλυμμάτων στήθους ὁ Στρατιώτης χρώμενος ἐναλλάξ, παρουσιάζει συνήθως τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ ἱματίου τοῦ καθαρόν, ἢ δὲ ἰδέα, ἰδέα ἀληθῆς διὰ τοῦς ὑπερβορείους μόνον Στρατοῦς, ὅτι προφυλάττει τὸ στήθος τοῦ στρατιώτου ἀπὸ τὴν ἐπιβροχὴν ψυχρᾶς ἀτμοσφαιρας, τὸ καθ' ἡμᾶς, εἶναι ἐπισημῶς διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατιώτου, συνειθισμένου ἐκ γενετῆς νὰ ἔχη τὸ στήθος γυμνὸν ὡς ἐκ τῆς Ἐθνικῆς ἐνδυμασίας του καὶ τοῦ θερμοῦ τῆς Πεκτρίδος του κλίματος. Τὸ ἀνωτέρω ὅθεν μόνον πλεονέκτημα παραβαλλόμενον ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα συνεπάγεται σπουδαῖα ἐλαττώματα, ἀφ' ἑτέρου ἢ ὡς ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐν χρήσει ἱματίου προσγενομένη μικρὰ τῆς οἰκονομίας τοῦ Δημοσίου, εἰσι λόγοι, τὸ ἔφ' ἡμῖν, ἀρκοῦντες, ὅπως εἰσαχθῆ εἰς τὸ Ἡμέτερον Πεζικὸν τὸ παρὰ τῶν Γάλλων Ἀκροβολιστῶν φερόμενον ἱμάτιον ὡς καὶ τὸ ἱματίδιον διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ στρατιώτου.

Περὶ τοῦ ἐν χρήσει Κράνου.

Χωρὶς νὰ ἀποδείξωμεν διὰ μακρῶν τὸ ἀκατάλληλον τοῦ ἐν χρήσει Κράνου διὰ τὸ Ἡμέτερον Πεζικὸν, ἀποσιωπῶντες δὲ τὴν ἐκ τῆς παραδοχῆς τούτου εἰς τὸν Στρατὸν προσγενομένην ἐπισημητὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου, περιοριζόμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἢ μέχρι τοῦδε χρῆσις του ὅλως ἀκατάλληλον καὶ πολυδάπανον συνάμα κατέδειξεν (*). Τὴν κατάργησίν του ὅθεν σύμψας ὁ Στρατὸς θέλει θεωρήσει μέγα εὐεργέτημα.

(*) Παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Στρατῶν γίνεται χρῆσις τοῦ Κράνου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῇ συνήθει ὑπηρεσίᾳ τῶν Πόλεων, ἐν ἐκστρατείᾳ δὲ ἢ ἐν ὁδοιπορίαις, ἢ παραδίδονται εἰς τὰς Στρατ. ἀποθήκας ἢ ἐγκαταλιμπάνονται εἰς τοὺς Στρατῶνας.

Ἄλλ' ὁ ἐν χρήσει σήμερον πῖλος τοῦ Στρατιώτου, ἀπόρροια προκύπτων τοῦ Γερμανικοῦ, ὀφείλει σήμερον νὰ ὑπάρχη, ὅτε ὁ μὲν Γερμανικὸς Κράνος πρὸ πολλοῦ καταργηθῆς ἀντ' αὐτοῦ εἰσάχθῃ ὁ Γαλλικὸς ; Καθ' ἡμᾶς, τὸ τοιοῦτον θεωρεῖται ἀσυγχώρητον.

Μία αἰτία καὶ ἴσως ἡ μόνη, ἡ οὐσιωδῶς ἐπενεργήσασα εἰς τὴν ἀναγκαίαν κατάργησιν τοῦ πρώτου καὶ τὴν εὐλογον παραδοχὴν τοῦ δευτέρου ἦτον, τὰ ὡς ἐκ τοῦ γείσου τοῦ Γερμ. Κράνου γεννόμενα ἐλαττώματα, καὶ τὰ ὡς ἐκ τοῦ γείσου τοῦ Γαλλικοῦ Κράνου ὑπάρχοντα πλεονεκτήματα. Διατηρούμενοι ὅμως, ὡς μὴ ὀφείλει, τοῦ Γερμανικοῦ πῖλου, οὐχὶ μόνον δὲν ἀπηλλάγημεν τῶν ὀχληρῶν αὐτοῦ ἐλαττωμάτων, τοῦναντίον αἰσθανόμεθα αὐτὰ ὀσημέραι ὀχληρότερα, ὡς ἐκ τῆς εἰς τὸ πεζικὸν ἀναθεθείσης μεταβατικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ θεραπεία τούτων ὄλων εἶναι, καθ' ἡμᾶς, εὐκόλος, εἶναι λογικωτάτη, καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν φειδόμενον τοῦ δημοσίου πλοῦτου καταργήσει ἐν γενεῇ τὸν Κράνον διὰ τὸ Πεζικὸν. λέγομεν εὐκόλος, διότι δύναται, ὀφείλει μάλιστα πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Στρατοῦ, νὰ εἰσάξῃ τὸ σχέδιον τοῦ Γαλλικοῦ πῖλου, παρέχοντος ὅτι δύναται τις νὰ ἀπαιτήσῃ ἐξ αὐτοῦ λέγομεν λογικωτάτην, διότι πρὸς τί τότε ἢ κατάργησις τοῦ Γερμανικοῦ Κράνου καὶ ἢ ὡς ἐκ τῆς παραδοχῆς τοῦ Γαλλικοῦ Κράνου προσγενηθεῖσα ἐπισημητὴ δαπάνη τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ, ὅτε ὁ Γερμανικὸς πῖλος, ἀπόρροια προκύπτων τοῦ ὁμωνύμου Κράνου καὶ φέρων τὰ πλείστα τῶν ἐλαττωμάτων του, ὑπάρχει σήμερον ἐν χρήσει παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ;

Περὶ σημείου ὑπηρεσίας διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοῦ Πεζικοῦ.

Μεταφύθμισθῆσις τῆς στολῆς τοῦ Πεζικοῦ κατὰ τὸ 1854, ἀντικατεστάθη τὸ, ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πεζικοῦ, περιδέρασιον (hausse col) ὑπὸ τῆς ἐν χρήσει ζώνης. Οἱ τὴν κατάργησιν τοῦ πρώτου καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ δευ-

τέρου προκαλέσαντες λόγοι, ὑπῆρξαν, ὅτι τὸ μὲν περιδεραιὸν ὡς ἐκ τῆς στιλπνότητος τοῦ ἐξ οὗ σύγκειται μετάλλου, παρουσιάζει εἰς τὰς ἐχθρικὰς βολὰς σημεῖον σκοποῦ ἀρκετὰ εὐπρόσβλητον, ἐκ δὲ τῆς εἰς ἡν φέρεται θέσεως, αἱ ὑποτιθέμεναι ἐχθρικαὶ βολαὶ ἀποβαίνουσι θανατηφόροι. Αἰτίαι δὲ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐν χρήσει ζώνης, δὲν δυναμεθα νὰ εἰκάζωμεν ἄλλην ἐκτὸς τῶν μυρίων ἐλαττωμάτων τῆς, ἢ τὸ ὠραῖον αὐτῆς.

Ἄλλὰ τοιοῦτοι λόγοι καὶ τοιαῦται αἰτίαι, εἰσὶ καθ' ἡμᾶς ἐπιπερόντα καὶ ὡς τοιαῦτα διὰ βραχέων θέλωμεν καταδείξει, οὐδόλως τῆς λογικῆς ἀπομακρυνόμενοι, καὶ ἐπὶ τῶν σμικρῶν Στρατιωτικῶν γνώσεών μας διευθύνοντες τὸν ἀσθενῆ κάλαμόν μας.

Ἴδιος σκοπὸς τοῦ σημείου τῆς ὑπηρεσίας ὑπάρχει, καθ' ἡμᾶς, ἢ κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Φρουρᾶς ἢ τοῦ Σώματος διακρισις Ἀξιωματικοῦ, ἐπιφορτισμένου εἰδικὴν τινα τῆς Φρουρᾶς ἢ τοῦ Σώματος ὑπηρεσίαν. Ἐξ αὐτοῦ ὅθεν τοῦ προορισμοῦ του, τῆς χρήσεώς του ἀποβαινούσης πολλὰκις διηνεκοῦς, ἀνάγκη ὑφίστατο ὅπως τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον ὑπάρχη πρόσφορον.

Τοιοῦτου καθ' ἡμᾶς προκύπτουτος τοῦ προορισμοῦ τοῦ σημείου ὑπηρεσίας διὰ τὸ Πεζικόν, οἱ προκαλέσαντες τὴν κατάργησιν τοῦ περιδεραιοῦ λόγοι εἰσὶ λόγοι ἀνύπαρκτοι, ὡς ὑποθέτοντες προορισμὸν του τὰς μάχας, ἐνῶ παρ' ἅπασι τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς Στρατοῖς χρῆσις αὐτοῦ γίνεται μόνον ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Καὶ ὄντως, κυρίου προορισμοῦ τοῦ Στρατιώτου ὄντος τοῦ πολέμου, οὐδόλως ἀποβαίνει λογικόν, ἵνα οἱ ἀποτελοῦντες τὸν μαχόμενον Στρατὸν Ἀξιωματικοί, φέρωσι διακριτικόν τι σημεῖον, εἰς οὐδὲν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συμβάλλον, ὡς ἀπάντων τῶν μελῶν τοῦ Στρατοῦ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπιδιωκόντων, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν ἐνεργούντων.

Ἡ ἐπωνυμία τέλος αὐτῆς *Σημεῖον ὑπηρεσίας*, προσβάλλει τὸν ὅποιον ἠθέλησαν ν' ἀποδώσωσιν εἰς αὐτὸ προορισμόν. (*)

(*) Εἰς τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν τῆς Κριμαίας οὐδενὸς τῶν διαμαχομένων Στρατῶν οἱ ἀξιωματικοὶ ἔφερον σημεῖα ὑπηρεσίας, διότι πάντες ἦσαν ἐν ὑπηρεσίᾳ, πάντες ἐμάχοντο.

Καὶ τοὶ αἰσθανόμενοι, τὰ θέλγητρα ὅσα περὶ πλουσίᾳ στρατιωτικῆς στολῆς, καὶ τοὶ ἐκ τῆς ἐν χρήσει ζώνης ἀπολαμβάνων μέρος τούτων, φρονῶ μολαταῦτα ὅτι τὸ πολυδάπανον αὐτῆς ὡς ἐκ τῆς ταχείας φθορᾶς καὶ τὸ δύσχερστον αὐτῆς, εἰσὶ σπουδαῖοι διὰ πάντα στρατιωτικὸν λόγοι, ὅπως ἀντικατασταθῆ ὑπὸ τοῦ περιδεραιοῦ, τὸ πρόσφορον τοῦ ὁποῖου ἐπιμαρτυρεῖ ἢ παρὰ τοῖς πλείστοις Εὐρωπαϊκοῖς στρατοῖς χρῆσις του.

Περαίνοντες τὰς σκέψεις μας ταύτας εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν κυοφορεῖται γενικὴ τοῦ στρατοῦ ἀνάπλασις, ἃς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ προτείνωμεν καὶ τὴν, διὰ τὸν ἡμέτερον Στρατὸν, παραδοχὴν τοῦ Γαλλικοῦ λογιστικοῦ συστήματος, καθ' ὅσον ἡ μέχρι τοῦδε χρῆσις τοῦ ὑπάρχοντος καὶ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον πολλὰκις ἐζημιώσῃ καὶ ἅπαντας τοὺς ἐν τῷ Στρατῷ ὑπηρετοῦντας στερεῖ τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν οἰκονομικῶν γνώσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 10βρίου 1859

A. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Υπολοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐν τῷ πρώτῳ ἀριθμῷ τῆς παρούσης στρατιωτικῆς ἐφημερίδος ἀναγγέλλοντες τὴν ἐκδοσιν πονήματος περὶ πολεμικῆς τέχνης ἐπιγραφομένου, ἐθεωρήσαμεν αὐτὸ ὡς ἔργον τοῦ ἐκδότου. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἐκδότης διαβεβαίωσεν ἡμᾶς ὅτι εἰς αὐτὸν δὲν ἀνήκει εἰμὴ ἢ εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐρμηνεῖα, τὸ δὲ ἔργον εἶνε φιλέλληνος Γάλλου ἀξιωματικοῦ, γαλλιστὶ συνταχθὲν, ἐνδίδοντες εἰς τὴν παράκλησιν αὐτοῦ, δημοσιεύομεν τοῦτο πρὸς γινῶσιν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Περὶ ἀλλαγῆς τῆς στολῆς.

Κατ' αὐτὰς ἐγένοντο δοκιμαί νέας στολῆς καὶ ἀποσκευῆς εἰς τὸ αὐστριακὸν πεζικόν· ἡ στολὴ καὶ ἀποσκευή θέλουσιν διαφέρει οὐσιωδῶς τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρῆσει. Ἀντὶ τοῦ χρόνου, προτιθενται νὰ παραδεχθῶσι πῖλον ἐκ πιλήματος (chapeau de feutre), ἔχοντα τὰ ἄκρα ἀνεστραμμένα, ὃν ἔφερον οἱ ἐθελονταὶ στρατιῶται τῆς Βιέννης· τὸ σκληρὸν περιλαίμιον ἀντικαθίσταται διὰ μανδυλίου, τὸ γιλέκιον διὰ ὑποδήτου (καμιζόλας) ἐκ λευκοῦ βαμβάκερου ὑφάσματος, ὅστις θέλει φέρεται ἐπὶ ἢ ὑπὸ τῆς ἀναξυρίδος, αἱ δὲ ἐπιχειρίδες αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι μέχρι τῆς δρᾶκῆς (poignet, φούκτας)· τὸ ἱμάτιον τῆς στολῆς (tunique, σουρτουκὸν) δὲν θέλει φέρεται ἐν καιρῷ τοῦ θέρους εἰμὴ ἐν μεγάλῃ στολῇ, ἐν δὲ χειμῶνι, ὑπὸ τὸν μανδύαν· τοῦτο συνίσταται ἐκ λευκοῦ ὑφάσματος κατεσκευασμένου ἐξ εἶδους ἀγγλικοῦ μαλλινοδέρματος (cuir-laine) καὶ ἐπιδεχομένου πλυσίματος, ὡς φέρουσι τὴν σήμερον οἱ ἀξιωματικοὶ μόνον. Ἡ ἀναξυρίς εἶναι στενὴ μέχρι τῶν ἰγνῶν (τῆς κλήσεως τῶν γονάτων), ἐκείθεν δὲ πλατύνεται, ὡς ἡ ἀναξυρίς τῶν Ζουάβων (α)· ἡ ἀναξυρίς αὕτη ἔχει τέσσαρα θυλάκια διὰ νὰ τίθενται πυριτοβολαὶ καὶ μικρὰ τινα ἀναγκαῖα εἰς τὸν στρατιώτην· τὰ σανδάλια ὁμοιάζουσι τὰ ἡμυποδήματα τοῦ Οὐγγρικοῦ πεζικοῦ, ἀλλὰ μικρότερα τούτων (β)· ὁ σάκκος ἀντικατέστη διὰ τινος μικρᾶς πήρας (carnassiere), ἥτις δι' ἐνὸς ἱμάντος (λωρῆ) φερόμενον ἐκ τῆς δεξιᾶς μασχάλης πρὸς τὸν δεξιὸν ὤμον· αὕτη περιλαμβάνει τέσσαρα ὑποκάμισα, ἐν ζεύγος ὑποδημάτων καὶ τὰ τῆς καθαριότητος. Ζώνη εἰς τὴν μέσην, ἥτις θυληκάνεται πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος, ἐπ' ἧς μία πυριτοθήκη δερματίνη σύρεται κατ' ἀρέσκειαν δι' ἐνὸς ἐπὶ τούτου ἱμάντος καὶ ἐμπεριέχει 20 πυριτοβολὰς ἐκ τῆς ζώνης ταύτης ἐξαρτᾶται καὶ ἡ λογχοθήκη. Εἰς τὸ ἐξῆς τὸ τουφεκίον θέλει

(α) Ὡς τὸ τουρκικὸν ποτοῦρι, ἀλλ' ἀνεῖ τῶν περινημίδων (τοζλουκίων). (β) Ὡς ἀργήτικα σανδάλια.

ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ὤμου, ὡς καὶ ὁ μανδύας, ὅστις διατηρεῖ τὸν ἤδη σχηματισμὸν του.

Ἐξ ἐκάστου συντάγματος τῆς φρουρᾶς τῆς Βιέννης διορίσθησαν δύο ἀποσπάσματα, ὧν ἕκαστον ἐσύγκειτο ἐκ δέκα ἀνδρῶν, ἵνα ἐκτελέσωσι στρατιωτικούς περιπάτους ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν διαφόρων ἀξιωματικῶν πρὸς δοκιμασίαν τῆς νέας ταύτης στολῆς καὶ ἀποσκευῆς. Ἐν τῶν ἀποσπασμάτων τούτων ἐκοπίασεν ὑπὲρ τὸ δέον, διότι ἐπιπτε πολλῇ χιῶν· τοῦτο δὲ κατεβασάνισε τοὺς ἐκλεκτοὺς στρατιώτας, διατρέξαντας πέντε ἕως ἑξὶ λεύγας εἰς τὴν πεδιάδα καὶ τὰ ὄρη.

Αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις δὲν εἶναι ὀλοσχερῶς ὑπὲρ τῶν προταθέντων τροποποιήσεων τούτων, ὁ πῖλος, τὸ λαιμοδέτι, ὁ ὑποδήτης καὶ ἡ ζώνη ἀνεφάνησαν καλὰ ὁ σάκκος, ὁ μετασχηματισθεὶς ἐν εἶδει πήρας, δὲν παρεδέχθη ἐξ ὠλομελείας. Οἱ ἔχοντες πείραν περὶ τὰ τοιαῦτα λέγουσιν ὅτι πρέπει νὰ παραδεχθῶσι σάκκον κατὰ τὸ ὑπάρχον σχῆμα, ἀλλὰ μικρότερον καὶ ελαφρότερον, εἰ δυνατόν, καὶ νὰ μὴ φέρεται εἰς τὰς παρατάξεις. Τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀναξυρίδος ἐφάνη πολὺ πλατύ. Τὸ λευκὸν ἱμάτιον ἀπεδοκιμάσθη, διότι, εἴτε φέρεται μόνον, εἴτε ὑπὸ τὸν μανδύαν, εὐκόλως διαπερᾶται ἐκ τοῦ ὑδρῶτος, καὶ πολὺ δύσκολον καθαρίζεται, ἐπομένως ἕνεκα τῶν πολλῶν πλυσιμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ, χάνει τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διατηρήσῃ ὡς ἐνδυμα μεγάλης στολῆς.

Ἄλλὰ μ' ὅλα ταῦτα δὲν πρέπει νὰ ἐκλάβῃ τις τὴν νέαν ταύτην ἀποσκευὴν ἄλλως εἰμὴ ὡς δοκιμίον· ἀλλὰ, καὶ τούτου δοθέντος, πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἔχον ἀξίαν τινα, διότι ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι προτιπᾶται γίνονται μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν παλαιῶν φενακίων, ν' ἀντικατασταθῶσιν αἱ διὰ μόνον τὰς παρατάξεις στολαὶ δι' εὐχρήστου ἱματισμοῦ καὶ ἀποσκευῶν.

(Ἐκ τῆς Αὐστριακῆς Ἐφημερίδος).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ
ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ.

Τῆ 30 τοῦ λήξαντος μηνὸς Δεκεμβρίου ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς εἰσήζεν εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας νομοσχέδιον.

Τὸ ἔργον τοῦτο ὁμοιάζει καθ' ὅλα μὲ τὸν κατὰ τὸ 1857 ἐκδοθέντα γαλλικὸν στρατιωτικὸν ποινικὸν Κώδικα.

Διαιρεῖται δὲ εἰς τέσσαρα βιβλία, ἧτοι τὸν ὀργανισμόν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν, τὴν ποινικὴν δικονομίαν καὶ τὸν ποινικὸν νόμον. Ταῦτα δὲ πάντα εἶναι σχεδὸν ἀπαράλλακτα μὲ τὴν μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαν ἐν τῷ στρατῷ μας γαλλικὴν νομοθεσίαν.

Ἄλλ' ὡς πρὸς τὸν ὀργανισμόν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τὰ πέντε μέλη τοῦ ἀναθεωρητικοῦ εἶναι τακτικά, ἧτοι μόμιμα, ἐνῶ μέχρι τοῦδε ἦτο μόνον ὁ πρόεδρος· ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος ἐκτελεῖ καθήκοντα εἰσαγγελέως, ὁ δὲ εἰσηγητῆς ἐκτελεῖ τὰ τοῦ ἀκριτοῦ, ὥστε ἡ θέσις τοῦ νῦν βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καταργεῖται.

Ἡ ἀρμοδιότης εἶναι ἡ αὐτὴ, ἀλλ' ἔλαβε πλειοτέραν ἔκτασιν.

Ἡ ποινικὴ δικονομία ἐτακτοποιήθη, περιλαμβάνει δὲ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας διατάξεις διὰ τὴν διαδικασίαν.

Ὁ ποινικὸς νόμος παραδέχεται καὶ δύο ἑτέρας ποινάς, τὴν στρατιωτικὴν καθαιρέσιν καὶ τὴν ἐν φρουρίῳ φυλάκισιν διὰ τοὺς ἀξιωματικούς· αἱ ἀλύσεις κατηργήθησαν, προβλέπει δὲ καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων ἀξιοποιῶν στρατιωτικῶν πράξεων· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, παραδέχεται τὸν μέγιστον καὶ ἐλάχιστον ὄρον.

Αὗται εἰσὶν ἐν συντόμῳ αἱ νέαι διατάξεις τῆς νομοθεσίας ταύτης, κατ' ἄλλα δὲ σχετίζεται μὲ τὴν κοινὴν ποινικὴν νομοθεσίαν· ἐν λόγῳ τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀξιόλογον καὶ λίαν ἐπωφελὲς εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, παρέχον ἀπείρους ἐγρησεις εἰς τὸν ὑπόδικον. Ἀκολούθως θέλομεν ὁμιλήσει ἐν ἐκτάσει περὶ τούτου.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 15 Ἰανουαρίου 1860.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 47,954.

Περὶ ἐκμισθώσεως ἰδιωτικῶν κτιρίων.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 48,779 ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1855 ἐγκυκλίου διαταγῆς προσδιωρίθη ὁ ὅρος, ὅστις πρέπει νὰ τίθηται εἰς πᾶν συμφωνητικὸν ἐκμισθώσεως ἰδιωτικῶν κτιρίων, ἀναφορικῶς πρὸς τὰς βλάβας ἢ φθοράς τοῦ κτιρίου, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ συμβῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκμισθώσεως.

Ὁ ὅρος οὗτος ἀσφαλίζει ἀποχρώντως τὰ συμφέροντα καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ οἰκοδεσπότου, καὶ ὅμως παρετηρήθη, ὅτι πολλαὶ πολλαῖς στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ συνομολόγησαν ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου συμφωνητικὰ τοιαῦτα, παρεδέχθησαν προσθήκας τινάς ἢ αἰρέσεις ἀσυμβιβάστους πρὸς ἐκεῖνον, οἷον ὅτι, «ἡ οἰκία μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐκμισθώσεως δεῖλε παραδοθῆναι εἰς καλὴν ἢ εἰς ἡν παρελήθη κατάστασιν» καὶ ἄλλας τοιαύτας.

Ἐπειδὴ αἱ προσθήκαι αὗται ἀντιφάσκουσαι τρόπον τινα εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ὄρον, δύνανται νὰ γενήσωσιν ἀπαιτήσεις εἰς μέρος τοῦ οἰκοδεσπότου ἐπιζημίους εἰς τὸ δημόσιον, διατάττομεν ἀπᾶσας τὰς στρατιωτικάς ἀρχάς νὰ ἐπιστήσωσι τοῦ λοιποῦ συντόμως τὴν προσοχὴν των εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ὥστε, ὅσάκις συνομολογοῦσιν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ δημοσίου συμφωνίας τοιαύτας, νὰ μὴ παραδέχονται σχετικῶς πρὸς τὰς ἐνδεχομένας βλάβας καὶ φθοράς τοῦ ἐκμισθουμένου κτιρίου οὐδεμίαν ἄλλην αἴρεσιν, παρὰ τὸν διὰ τῆς μνησθείσης ἐγκυκλίου διατυπωθέντα ὄρον.

Πᾶσα εἰς τὸ μέλλον παράβασις ἐπάγει εἰς τὸν ὑπαίτιον τὴν εὐθύνην τῶν ἐνδεχομένων συνεπειῶν αὐτῆς.

Ἀθήνησι, τῆ 4 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΥΡΑΠΗΣ.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 48,254.

Περὶ ἐπιμισθίου διοικήσεως.

Διὰ τοῦ ἐδαφίου β'. τοῦ §. 48 τῶν ὑπ' ἀριθ. 8696 ἀπὸ 19 Ἰουνίου τρ. ε. ὀδηγιῶν, ἐξηγήθη σαφῶς, ὅτι τὰ πρωτόκολλα παραδόσεως εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων πρὸς χορήγησιν τοῦ ἐπιμισθίου διοικήσεως, τὸ ὅποιον ἐκανονίσθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 9 τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπὸ 28 Μαΐου τρ. ε. Νόμου.

Ἐπειδὴ ὅμως στρατιωτικαὶ τινες ἀρχαὶ ὑπέβαλον εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἰτήσεις ἐπιμισθίου τοιοῦτου, μὴ στηριζομένας εἰς πρωτόκολλα παραδόσεως, καὶ ἠτήσαντο νὰ συγχωρηθῇ ἡ ἔλλειψις αὕτη, γνωστοποιούμεν καὶ διὰ τῆς παρούσης, ὅτι ἡ χωρήγησις ἐπιμισθίου διοικήσεως κατ' οὐδένα λόγον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἄνευ πρωτοκόλλου παραδόσεως τῆς διοικήσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν διατάττομεν ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, οὔτε νὰ συγχωρῶσι πληρωμὴν τοιοῦτου ἐπιμισθίου, μὴ στηριζομένην εἰς πρωτόκολλον παραδόσεως, καθόσον ἡ εὐθύνη μένει εἰς τὸν ὑπόλογον, οὔτε νὰ υποβάλωσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου παρομοίας αἰτήσεις, εἰς τὰς ἐν ἰσχύει διατάξεις ἀντιβαίνουσας. Πρὸς τούτοις δὲ νὰ μὴ ἐπιτρέπωσι παραδόσεις ὑπηρεσιῶν ἢ διοικήσεων ἐπὶ καλῇ πίστει, ὅπερ καὶ σύγγυσι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν φέρει, καὶ διενέξῃς δυσαρέστους μεταξὺ παραδίδοντος καὶ παραλαμβάνοντος.

Ἀθήναι, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1859

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 48,080.

Περὶ τοῦ καταδίκου Κωνστ. Χρυσικοπούλου.

Κοινοποιούμεν Ἰμῖν πρὸς γνώσιν Σας, ὅτι τὸ Β'. Διαρχεὸς Στρατοδικεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 27. τοῦ παρελθ. Μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 54. ἀποφάσεώς του, κατεδίκασε τὸν στρατιώτην τοῦ 4ου Λόχου τοῦ 2ου Τάγματος τοῦ Γ'. Συντάγματος τοῦ Πεζικοῦ Κωνσταντίνου Χρυσικοπούλου ἐξ Αἰγίου, εἰς πενταετῆ εἰρκτὴν καὶ εἰς τὴν διὰ βίου στέρησιν τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων του, συμφώνως μὲ τὰ Ἄρθρα 469. §. 4, 470, 44, 409, 24 καὶ 23 τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἕνεκεν ἀντιστάσεως κατα τῆς Ἀρχῆς.

Συνεπεῖα ὅθεν τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως, ὁ μνησθεὶς κατὰ

δικὸς μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς του δὲν εἶναι πλέον δεκτὸς εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ.

Ἀθήναι, τῆ 4. Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 48,443.

Περὶ συμβαινουσῶν ἀταξιῶν.

Εἰ καὶ πολλάκις διαταγαὶ καὶ ὀδηγίαι ἐξεδόθησαν πρὸς περιτολὴν διαφόρων ἀταξιῶν διαπραττομένων ὑπὸ Στρατιωτικῶν, πληροπορούμεθα ὅμως ἐξ ἐπισήμων ἀναφορῶν καὶ ἐκθέσεων ὅτι ἀταξίαι τοιαῦται εἰς διαφόρους φρουράς ἐξακολουθοῦσι πραττόμεναι, ὡς συγκρούσεις μεταξὺ συστρατιωτῶν, ἐπιθέσεις κατὰ πολιτῶν, συνοδευόμεναι ἐνίοτε ἀπὸ περιπτώσεις λίαν σπουδαίου χαρακτῆρος, ἀπειθεῖαι πρὸς ἀνωτέρους, κλοπαὶ καὶ ἄλλα ἄτοπα, παρενοχλοῦντα τοὺς πολίτας, καὶ ὅτι τούτων μετέχουσιν ἐνίοτε ἢ τὰ ἀνέχονται καὶ στρατιωτικοὶ ἔχοντες καθήκον ἴδιον νὰ τὰ ἐμποδίζωσιν, ὡς περίπολοι καὶ σκοποὶ. Οὕτω μᾶς ἐγένετο ἐσχάτως ἀναφορὰ, ὅτι ἐνεργουμένων νυκτοκλοπῶν ἐγγύτατα τῆς θέσεως φυλακείων, ὅθεν οἱ σκοποὶ ἠδύναντο νὰ διωκρίνωσι καὶ ν' ἀκούσωσι τὰ διατρέχοντα, εἴτε ἐκ προθέσεως, εἴτε ἐξ ὀλιγωρίας, οὐδεμίαν οἱ σκοποὶ ἔδοσαν εἰδοποίησιν, ἥτις ἐξ ἐνός μὲν ἤθελε προλάβει τὸ κακὸν, ἐξ ἄλλου δὲ συντελέσει εἰς τὴν ἐπ' αὐτοφῶρῳ σύλληψιν τῶν ἐνόχων.

Ἄν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι στρατιῶται δύνανται νὰ λησμονήσωσιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὰ ἱερά τοῦ σκοποῦ καὶ φύλακος καθήκοντα, ὥστε νὰ δώσωμεν οἱ ἴδιοι χεῖρα βοηθείας εἰς κακούργους πρὸς ἐκτέλεσιν ἀξιοποιῶν πράξεων, ἢ ν' ἀδιαφορήσωσιν ἐκ κακῆς προθέσεως, ὅτε ὤφειλον νὰ ἐμποδίσωσι πάσαν κακὴν πράξιν ὑπὸ στρατιωτικῶν ἢ μὴ ἐνεργουμένην, ἂν ἐπὶ τέλους, καὶ κηλιδώσωσι τὸν ἔντιμον τοῦ στρατοῦ χαρακτῆρα, οὐχ ἤττον παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ἐπανάληψις ὁμοίων συμβάντων, προξενούσα δυσαρέστους ἐντυπώσεις, ἀρκεῖ ἕνα κλονίσῃ τὴν πεποίθησιν, ἣν ἡ κοινωνία δικαιοῦται νὰ ἔχη εἰς τὴν ἐνοπλὴν δύναμιν, εἰς ἣν κατὰ μέγα μέρος αὕτη ἀνέθηκε τὴν φρουρήσιν τῆς τιμῆς, τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ἀτομικῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν.

Ἐπὶ τὴν ἐποψίν ταύτην τὰ παρὰ στρατιωτικῶν πραττόμενα ἄτοπῆματα, ἰδίως δὲ ὅσα προσβάλλουσι τὴν ἀτομικὴν ἀσφάλειαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πολίτου, πρέπει νὰ

θεωρῶνται λίαν σοβαρά, καθ' ὅσον ταῦτα, ἐξ ἑνὸς μὲν ἐγγίζουσι τὰ πολυτιμώτερα συμφέροντα τῶν πολιτῶν, ἐξ ἄλλου δὲ τὸ πολυτιμώτερον τοῦ Στρατοῦ κτῆμα, ἤτοι τὴν τιμὴν του καὶ τὴν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρετὰς του πεποιθήσιν τῆς κοινωνίας. Ὅθεν ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ τῶν Κ. Κ. Σωματάρχας, φρουράρχους καὶ καὶ ἀξιωματικοὺς οἰοῦντες βαθμοῦ, ὄχι μόνον νὰ ἐξασκῶσιν αὐστηροτάτην ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑποδεστέρων ἐπαγρύπνησιν, ἀλλὰ καὶ νὰ φροντίζωσιν, ὅπως ἐμπνεύσωσιν εἰς αὐτοὺς, ἐκτὸς τῆς πρὸς τὰ καθήκοντά των ἀφοσιώσεως, καὶ ζωηρὸν αἰσθημα πρὸς συντήρησιν τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς, ἣν ἡ κακοήθεια ὀλίγων τινῶν τείνει νὰ προσβάλῃ. Διὰ τῶν αἰσθημάτων τούτων ἀσφαλέστερον, ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου, θέλουσι παύσει διὰ παντὸς ἄτοπα ἀνησυχούντα τὴν κοινωνίαν καὶ δυσφημοῦντα τὸν στρατὸν, διότι ἡ μεγάλη ὁμάς τῶν καλῶν καὶ φιλοτίμων στρατιωτῶν θέλει θέσει φραγμὸν εἰς τὰς ἀταξίας τῶν εὐαρίθμων κακοήθων, ὄχι μόνον μὴ καλύπτουσα τὸ αἴτιον τῶν ἀπὸ αἰσθημα συναδελφότητος, ἀλλὰ καταγγέλλουσα αὐτοὺς ὅπου δεῖ, ἵνα μὴ ἀναμιγνύωνται ἀδίκως καὶ οἱ καλοὶ μετὰ τῶν κακῶν εἰς τὴν κοινὴν μομφήν.

Οἱ Κ. Σωματάρχαι καὶ ἄπαντες οἱ Κ. Κ. ἀξιωματικοὶ θέλουσι θεωρήσει ὡς ἱερὸν καὶ πρώτιστον καθήκον των ἐνασχολούμενοι περὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ στρατιώτου νὰ ἐμπνέωσιν αὐτῷ ἀδιακόπως τὸ προεκτεθὲν αἰσθημα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς πρὸς ἐπίτευξιν τούτου, ἐκτὸς τοῦ ἰδίου αὐτῶν παραδείγματος, ἔχουσι πάμπολλα τὰ παρὰ τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῖς χορηγούμενα μέσα, τῶν ὁποίων ποιῶντες κατάλληλον χρῆσιν, καὶ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν θέλουσιν ἐπιτύχει καὶ τὸν πρὸς αὐτοὺς σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ὑποδεστέρων θέλουσιν ἐφελκύσει. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δὲν ἀρκεῖ ἡ κατὰ τὸ γράμμα τῶν κανονισμῶν ὁμοίωτος ἐκτέλεσις ὑπηρεσίας ξηρᾶς καὶ ἀψύχου. Τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς ὑπηρεσίας, ἀπομαραῖνον πᾶν ὑψηλὸν φρόνημα καὶ καταβιβάζον τὸ εὐγενὲς τοῦ Στρατιώτου ἐπάγγελμα εἰς ἐπάγγελμα μισθωτοῦ, δύναται μόνον προσκαιρῶς νὰ καλύψῃ τὴν εὐθύνην τῶν οὕτω διοικούντων, διότι ἡ πρώτη ἔκτακτος περιστασις εὐρήσει τοὺς μὲν ὑπ' αὐτῶν διοικουμένους ἀπροετοιμαστούς πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων γενναίων καὶ ἐνδόξων, τοὺς δὲ διοικούντας ὑποδεστέρους τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Μονάρχου καὶ τῆς Πατρὶδος, καὶ ἐπομένως τοὺς ἀφήσει ὑπὸ τὸ βᾶρος εὐθύνης μεγίστης.

Ἀπ' ἐναντίας δὲ οἱ μετ' ἀφοσιώσεως ἀγάπης καὶ ἐπιγνώσεως

καταγιγόμενοι εἰς τὰ καθήκοντά των, ὧν τὸ πρώτιστον εἶναι ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλικὴ εὐεξία καὶ ἡ πρὸς τὸν εὐγενῆ προορισμὸν του διάπλασις τοῦ στρατιώτου, οἱ τοιοῦτοι ἔχοντες καλῶς προπαρασκευασμένους ἑαυτοὺς, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα, πρὸς ἐκτέλεσιν πάσης δυσκόλου ἐντολῆς, θέλουσι φανῆ πάντοτε ἀνώτεροι τῆς θέσεως ἣν κατεῖχον, θέλουσι τιμῆσει τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐτοιμάσει ἑαυτοῖς στάδιον εὐρύτερον.

Οὕτως ἐνοοῦντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, προτρέπομεν ἅπαντας τοὺς Κ. Κ. ἀξιωματικοὺς, εἰς οἰανδήποτε βαθμίδα τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ ἂν ᾖσιν, ταῦτην καὶ μόνην νὰ ἔχωσιν ὡς ὑπογραμμὸν. Συγχρόνως δὲ δηλοῦμεν τοῖς πᾶσιν, ὅτι συναισθανόμενοι τὴν ἰδίαν ἡμῶν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ Μονάρχου, τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ στρατοῦ, δὲν θέλομεν οὐδέποτε ἀνεχθῆ νὰ πάθῃ ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ τιμὴ τοῦ στρατοῦ, ἕνεκεν ὀλίγου ζήλου, ἀδρανείας καὶ ὀλίγης ἱκανότητος, οἰοῦντες βαθμοφόρου. Εὐχόμενοι ν' ἀπαντήσωμεν ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε τὸ ἀνωτέρω ἐκτεθὲν γενναῖον στρατιωτικὸν φρόνημα, καὶ νὰ λάβωμεν ἐπομένως ἀφορμὰς πρὸς ἀμοιβὴν καὶ προαγωγὴν τῶν καλῶς ὑπηρετησάντων, δὲν θέλομεν δισταῖσι οὐδὲ στιγμὴν νὰ προκαλέσωμεν τὰ ἀσθηροτέρα μέτρα κατ' ἐκείνων, οἵτινες, ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἤθελον ἀποδειχθῆ ἐπιβλαβεῖς ἢ ἀνεπαρκεῖς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀθήνησι, τῆ 7 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύλ. ἀριθ. 48,425.

Περὶ τοῦ καταδίκου Ἰππέως Ἰω. Ξηροῦ.

Κοινοποιῶμεν ὑμῖν πρὸς γνῶσιν σας, ὅτι τὸ Α' διαρκὲς Στρατοδικεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 4. Τρ. Μ. ὑπ' ἀριθ. 45. ἀποφάσεως του κατεδίκασε τὸν Ἰππέα τῆς 4ης Ἰλῆς τῆς Μοίρας τοῦ Ἰππικοῦ, Ἰωάννην Ξηρὸν, ἐξ Ἀμφίσσης, εἰς δεσμὰ διὰ βίου συμφώνως μὲ τὸ Ἄρθρον 265. §. 3. τοῦ κοινῶ Πον. Νόμου καὶ εἰς τὰς συνεπεῖας τῶν Ἄρθρων 24, 22, καὶ 23. τοῦ αὐτοῦ Πον. Νόμου, ἕνεκεν ψευδορκίας.

Ἀθήνησι, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 48,646.

Περὶ τοῦ Ὑπομοίραρχου Π. Δημητρίου.

Κοινοποιεῖται ὑμῖν, ὅτι δυνάμει ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος τῆς 44. τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, ἐτέθη εἰς ἀρχίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ὁ ὑπομοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Παντελῆς Δημητρίου, διότι εὐρισκόμενος εἰς τὸν δῆμον Κυρωναγαίων τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος, ἐπὶ κεφαλῆς ἀποσπάσματος ἐξ ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Πεζικοῦ, πρὸς τήρησιν τῆς εὐταξίας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὑπεχρέωσε τὸ ὑπ' αὐτὸν Στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα νὰ ψηφοφορήσῃ, ἐναντίον τοῦ Νόμου καὶ ρητῶν διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπαγορευσασῶν τὴν ὅπως δῆποτε ἀνάμιξιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 44 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 49,276

Περὶ Τηλεγραφημάτων.

Γνωστοποιεῖται πρὸς ὑμᾶς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν διευθύνει εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον περιοδικῶς λογαριασμὸν τῶν τηλεγραφημάτων καὶ ζητεῖ τὴν πληρωμὴν τῆς κανονισμένης δι' ἕκαστον τηλεγράφημα δαπάνης. Ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν περιττῶν ἐξόδων εἰς βᾶρος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, προσκαλοῦνται ἅπασαι αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὅσαι δηλονότι ἐδρεύουσιν εἰς πόλιν, ἐνθα ὑπάρχει τηλεγράφος, νὰ μὴ ποιῶσι χρῆσιν τοῦ μέσου τούτου πρὸς διαβίβασιν αἰτήσεων παραγγελιῶν, ἢ εἰδήσεων πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, εἴτε εἰς ἄλλας ἀρχάς, εἰμὴ ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης καὶ κατεπειγουσῆς χρείας.

Ὅσακις δ' ἕνεκα τούτου ἀναγκασθῶσι νὰ καταφύγῳσιν εἰς τὸ μέσον τῆς τηλεγραφῆσεως, ὀφείλουσι νὰ ἀναφέρωσιν συγχρόνως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸν λόγον, διὰ τὸν ὅποιον ἐτηλεγράφησαν καὶ πρὸς ποίαν ἀρχὴν, ἄλλως ἢ δαπάνη θέλει ἀνατίθεται εἰς βᾶρος τοῦ τηλεγραφῆσαντος.

Ὡς κατεπειγουσαι περιστάσεις θεωροῦνται, κίνδυνος τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ἔκτακτα συμβεβηκότα ἀφορῶντα τὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν τοῦ στρατοῦ, διατάραξις τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας τῶν πόλεων καὶ τὰ παρόμοια ὅταν τὸ τηλεγράφημα δὲν ἀπαιτῆ ἀναγκαιῶς ἀπάντησιν, ὁ λαμβάνων αὐτὸ δὲν

πρέπει νὰ ἀπαντᾷ διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου καὶ τοῦτο χάριν οἰκονομίας.

Ἀθήνησι, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 49,454.

Περὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρήσεων.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 43. Ὀκτωβρίου 1852 ὑψηλὸν Βασιλικὸν Διάταγμα, προσδιορίζομεν τὰ στρατιωτικὰ σώματα καὶ καταστήματα, τὰ ὁποῖα ἕκαστος τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν ὀφείλει νὰ ἐπιθεωρήσῃ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους.

4ον Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητῆς Κύριος Ἐμμ. Φωτιάδης.

Τὸ Β'. Πεζικὸν Σύνταγμα, τὴν Μοῖραν τοῦ Ἴππικοῦ, τὴν Μοῖραν τοῦ Πυροβολικοῦ, Τὸ Ταμεῖον τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν, Τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ Μηχανικοῦ, Τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἰματισμοῦ, τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Μηχανικοῦ Ἀττικοβοιωτίας, τὴν Κεντρικὴν φαρμακαποθήκην, τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν, τὸν Λόχον τῶν Πυροσβεστῶν, τὰς Μοῖρας Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, τὴν Κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς, τὴν Μοιραρχίαν καὶ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Μηχανικοῦ Κυκλάδων.

2ον Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητῆς Κύριος Π. Βουρᾶς.

Τὸ Γ'. Πεζικὸν Σύνταγμα, τὰ τάγματα 4ον 2ον καὶ 3ον τῶν Ἀεροβολιστῶν, Τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Λαμίας, τὰς Διευθύνσεις τοῦ Μηχανικοῦ καὶ τὰς Μοιραρχίας τῶν Νομῶν Ἀκαρνανίας, Φθιώτιδος, Ἀχαΐας καὶ Εὐβοίας, τὸ ἐν Πάτραις ἀπόσπασμα τοῦ Α'. Πεζικοῦ Συντάγματος, καὶ τὰ εἰς τὴν περιφέρειάν του θεραπευτήρια.

3ον Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητῆς Κύριος Σ. Κυδωνάκης.

Τὸ Α'. Πεζικὸν Σύνταγμα, Τὸ Ὀπλοστάσιον μετὰ τοῦ Λόχου τῶν Τεχνιτῶν καὶ τῆς Ἐφορείας τοῦ Ὑλικοῦ, Τὸ Στρατιωτικὸν Ταμεῖον Ναυπλίας, Τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Ἀκροναυπλίας, Τὸ Στρατιωτικὸν Ποινητήριο, τὸν Λόχον τῶν Ἀπομάχων, τὸ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Ἴπποφόρειον, τὰς Διευθύνσεις τοῦ Μηχανικοῦ καὶ τὰς Μοιραρχίας τῶν Νομῶν, Ἀργολιδοκορινθίας, Ἀκαρνανίας, Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας, τὸν εἰς Ναύπλιον Λόχον τῆς Μοῖρας τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ τὴν εἰς Ἀρ-

γος Ἰλῆν τοῦ Ἰππικοῦ, καὶ τὰ εἰς τὴν περιφέρειάν του θρα-
πευτήρια.

Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Κύριος Π. Βουρνᾶς καὶ Σ.
Κυδωνάκης, ἀφοῦ ἀποπερατώσωσι τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν εἰς τὴν
περιφέρειαν αὐτῶν Μοιραρχιῶν τῆς χωροφυλακῆς, ὀφείλουσιν νὰ
πέμψουσι ἀνευ ἀναβολῆς τὰς ἐκθέσεις των εἰς τὸν Ὑπεπιμελη-
τὴν Κ. Ἐμμ. Φωτιάδην, ὅστις θέλει λάβει γνώσιν αὐτῶν, καὶ
ἀφοῦ ἐνεργήσῃ κατόπιν καὶ τὴν Ἐπιθεώρησιν τῆς Κεντρικῆς Οἰ-
κονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, θέλει ὑπο-
βάλλει εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον τὴν γενικὴν ἐκθεσιν
τοῦ ἀποτελέσματος, ἐκ συμφώνου μὲ τὸν περὶ Οἰκονομικῶν
Ἐπιθεωρήσεων κανονισμόν.

Ἐπίσης ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς Κ. Π. Βουρνᾶς θέλει
πέμψει εἰς τὸν Κ. Σ. Κυδωνάκην τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιθεωρή-
σεως τοῦ ἐν Πάτραις ἀποσπάσματος τοῦ Α΄. Πεζικοῦ Συντά-
γματος.

Ὁ δὲ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς Κ. Κυδωνάκης, θέλει πέμψει
εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπιθεωρητὴν Κ. Φωτιάδην τὰς ἐκθέσεις τῆς
Ἐπιθεωρήσεως τοῦ ἐν Νευπλίου Λόχου τοῦ Πυροβολικοῦ, καὶ
τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἰλῆς τοῦ Ἰππικοῦ.

Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν τούτων Ἐπιθεωρήσεων, ἕκαστος τῶν
Οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ αὐστηρῶς καὶ νὰ
ἐπιθεωρῇ ἐκτάκτως τὴν Οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῶν εἰς τὴν
περιφέρειάν του στρατιωτικῶν Σωμάτων καὶ Καταστημάτων,
σύμφωνα μὲ τὰ προδιατεταγμένα.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐπιθεωρήσεων τούτων ὑπάρχουσιν
ἐκ τῶν διαφόρων Σωμάτων καὶ Λόχων μικρὰ ἀποσπάσματα διε-
σπαρμένα καὶ ἀπομεμακρυσμένα, οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρη-
ταὶ, διὰ λόγους Οἰκονομίας, θέλουσι περιορίσει τὴν ἐπιθεωρή-
σιν των, εἰς μόνας τὰς ἑδρας τῶν Σωμάτων καὶ τῶν ἀπεσπα-
σμένων Λόχων.

Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἀπεσπασμένους Λόχους, ὡσάκις οὗτοι
πρόκειται ν' ἀλλάζωσιν συντόμως, οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ,
θέλουσι ἐπιθεωρεῖ αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν εἰς τὴν ἑδραν
τοῦ Σώματος.

Ἀθήνητι τῆ 4. Ἰανουαρίου 1890.

